

Όπως σημειώσαμε και ανωτέρω (Κεφ. XII.) η διαδοχική ασφάλιση εφαρμόστηκε στους δημοσίους υπαλλήλους (πολιτικούς και στρατιωτικούς) που διορίστηκαν ή κατατάχθηκαν σε αυτό από 1.1.1983 και εφεξής. Όσοι υπηρέτησαν στο Δημόσιο ενωρίτερα διέπονται από το άρθρ. 85 του Κώδικα πολιτικών και στρατιωτικών συντάξεων, όπως αντικαταστάθηκε με το ν.1405/83 άρθρ. 4-7. Το δίκαιο που καθιερώνουν οι διατάξεις αυτές παρέχει την ευχέρεια στις κατωτέρω κατηγορίες υπαλλήλων που αποχωρούν από την Υπηρεσία χωρίς να δικαιωθούν ή να δικαιούνται από το Δημόσιο Ταμείο σύνταξη, να μεταφέρουν το χρόνο της υπηρεσίας τους σε ασφαλιστικό Οργανισμό, με την καταβολή εισφορών (οιονεί διαδοχική ασφάλιση).

α) Καλυπτόμενα πρόσωπα - αναγνωρισμένος χρόνος. Από τις ανωτέρω διατάξεις καλύπτονται οι πρώην δημόσιοι πολιτικοί και στρατιωτικοί υπάλληλοι, ως και όσοι συνταξιοδοτούνται από το Δημόσιο, όπως είναι το προσωπικό των ΑΕΙ, αγροτικών ιατρείων, οι εκπαιδευτικοί κλπ. ισότιμων σχολείων, οι βουλευτές, το προσωπικό της Βουλής κ.ά.

Αναγνωριστέος είναι κάθε χρόνος που διανύθηκε στο συνταξιοδοτικό καθεστώς του Δημοσίου. Για κάθε έτος υπηρεσίας αναγνωρίζονται 300 ημέρες εργασίας, για κάθε μήνα 25 και για τους με ημερομίσθιο αμειφθέντες, τόσες ημέρες για όσες καταβλήθηκαν αποδοχές.

Με βάση τα ανωτέρω δεν αναγνωρίζεται:

Ο χρόνος στρατιωτικής υπηρεσίας του υπαλλήλου, όταν δεν εμπίπτει εντός του χρόνου δημοσίας υπηρεσίας. Η υπηρεσία αυτή αναγνωρίζεται από το Φορέα ΚΑ κατά τα οριζόμενα στο Κεφ. II., παράγρ. Β/3/α.

Ο χρόνος μη δημοσίας υπηρεσίας ο οποίος προσμετρήθηκε εκ των υστέρων ως συντάξιμος χρόνος, εκτός αν πρόκειται για χρόνο εθνικής αντίστασης (βλ. ν.1543/85 άρθρ. 18 παρ.3).

Ο υπολογιζόμενος στο διπλάσιο χρόνος στη γραμμή των πρώτων, όταν η στρατιωτική υπηρεσία εμπίπτει στο χρόνο δημοσίας υπηρεσίας (ΣΤΕ 144/89).

Επίσης δε δικαιούται να αναγνωρίσει το χρόνο της υπηρεσίας του και ο πρώην υπάλληλος, ο οποίος, μετά την έξοδο του από την υπηρεσία, έλαβε, αντί συντάξεων, χρηματικό βοήθημα βάσει των διατάξεων του ως άνω κώδικα ή οποιουδήποτε άλλου σχετικού νόμου και τούτο γιατί με την καταβολή του βοηθήματος αυτού αίρεται το συντάξιμο του αντιστοίχου χρόνου.

Το δικαίωμα όμως για αναγνώριση της υπηρεσίας του αναβιώνει αρκεί ο ενδιαφερόμενος να προβεί στην επιστροφή του βοηθήματος με δόσεις σύμφωνα με τον κώδικα αυτό.

β) Προϋποθέσεις. Για την αναγνώριση πρέπει να έχει λυθεί η υπαλληλική σχέση χωρίς να θεμελιώνει ο υπάλληλος δικαίωμα σε σύνταξη από το Δημόσιο. Δεν ερευνάται η αιτία της λύσεως της υπαλληλικής σχέσεως ούτε αν η ασφάλιση στο φορέα όπου θα μεταφερθεί έλαβε χώρα πριν ή μετά τη λύση της δημοσιοϋπαλληλικής σχέσεως.

Στην περίπτωση που ο ενδιαφερόμενος ασφαλίστηκε διαδοχικά σε περισσότερους από ένα φορείς, η αναγνώριση γίνεται από το φορέα, τον οποίο θα επιλέξει ο ίδιος (Γν.ΝΣΚ 518/68). Η ούτω αναγνωριζόμενη υπηρεσία φέρεται ότι διανύθηκε στον κοινό κλάδο συντάξεως του Ταμείου κύριας ασφάλισης που την αναγνωρίζει. Προκειμένου για το ΙΚΑ μπορεί να θεωρηθεί ότι διανύθηκε στο καθεστώς των ΒΑΕ αν υπήρχε ανάλογη απασχόληση στο Δημόσιο.

γ) Εξαγορά. Η αναγνώριση τελεί υπό τον όρο της καταβολής εισφορών που αντιστοιχούν στο χρόνο υπηρεσίας. Το ύψος αυτών και ο τρόπος υπολογισμού και καταβολής των προβλέπεται από κοινές Αποφάσεις Υπουργών (ΚΑΥ)⁽¹⁾.

Με βάση αυτές:

α) Οι εισφορές ανέρχονται στο ποσοστό ασφάλισης του κλάδου συντάξεων του ΙΚΑ, ήτοι (εργοδ. 13,33% και ασφαλ. 6,67%). Η εισφορά των ΒΑΕ, όπου οφείλεται, ανέρχεται σε 3,6% (εργοδ. 1,40% ασφαλ. 2,20%).

Τα ποσοστά αυτά υπολογίζονται στο βασικό μισθό του βαθμού ή του μισθολογικού κλιμακίου που έφερε ο υπάλληλος κατά την έξοδο του από την υπηρεσία, προσαυξανόμενο μετά του επιδόματος χρόνου υπηρεσίας, και το επίδομα εξομάλυνσης όπως αυτά ισχύουν κάθε φορά κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης (εγκ. ΙΚΑ 39/90).

Η εισφορά που προκύπτει βαρύνει το Δημόσιο και τον ασφαλισμένο κατά την ανωτέρω σε ποσοστά αναλογία, με εξαίρεση την αναγνώριση υπηρεσίας μετακλητού υπαλλήλου για την οποία το Δημόσιο καταβάλλει και την εισφορά που αναλογεί και στον ασφαλισμένο (ν.1759/88 άρθρ. 33 παρ. 8). Το Δημόσιο, μετά την εκκαθάριση καταβάλλει τις εισφορές εφάπαξ, ενώ στον ασφαλισμένο παρέχεται δυνατότητα εξόφλησης είτε εφάπαξ, οπότε το συνολικό ποσό μειούται κατά 10%, είτε σε 48 μηνιαίες δόσεις. Το ποσό της κάθε μιας δόσης δεν μπορεί να είναι μικρότερο των έξι (6) ευρώ, ούτε μεγαλύτερο του 1/5 της σύνταξης προκειμένου για συνταξιούχους, επιμηκνυμένου αναλόγως του αριθμού των δόσεων.

Η πρώτη δόση καταβάλλεται μέσα στον επόμενο μήνα από το μήνα κοινοποίησης στον ενδιαφερόμενο της απόφασης και στον συνταξιούχο από της χρονολογίας αύξησης της σύνταξης. Σε περίπτωση καθυστέρησης το ποσό της δόσης προσαυξάνεται με τα κατά νόμο πρόσθετα τέλη 5-120%.

Υποσημειώσεις Κεφ. XIII.-

Βλ. ΚΑΥ-0 και ΚΑ (Β2/61/2661/83), όπως τροποποιήθηκε με τις όμοιες Φ 61/2023/85 (ΔΕΝ 1985 σ. 1163), Φ 21/4/465/88 (ΔΕΝ 1988 σ. 199) και Φ 4/οικ. 741/90 (ΔΕΝ 1990 σ.454).

..